बन्धूनशक्षिष्ट समाकुललादासेदुषः सेचवगादपा य। गोमायुगारक्रगणाय सम्यङ्नायासिषुभीमनरा सिषुय॥ १६॥

ज॰स•

चन्यू। दुःखप्रदर्भनेन अकसाच पितृदूतागमनेन के इवणात् चेतिस समाकुललाङ्गरता बन्यूनणिङ्घ शिक्षतवान् उत्येचित वानित्यर्थः प्रद्वतरात्मनेपिद्नो लुङ् रूपम् कीष्टणान् आ सेदुषः अपायं विनाणं गतवतः भाषायां सद्वसेत्यादिना कासः अतएक इलित्येलाभ्यासलापा। अस्मदन्धः किञ्चत् व्यसनमा पन्नाऽभूदिति गक्तक्तस्य गामायुणारङ्गगणाः प्र्यालस्य गणाञ्च सम्यगनुकूल न्नायासिषुः नागताः यातेर्जुङ यमरमति सगिठा प्र्यालाः प्रद्विणङ्गताः स्गाञ्च स्वमित्यर्थः। भीम सुदेगकरमरासिषुः रिस्ताः रिषः परसीपदिना लुङ् अते इ सादेरित वृद्धा रूपम् न रासः तस्यात्मनेपदिलात्॥ २६॥

बन्ध्नित्यादि। दुःखप्तदर्भनात् अकसात् पिनृदूतागमना च से स्वधात् चेतिस समाकु जलात् गच्छन् भरतो बन्धून् अपायं विना श्रं आसेद्धः प्राप्तान् अशक्षिष्ट शक्षितवान् शिक्षङ्वासशक्ष्योः गच्छतस्य गोसायुसारङ्गणाः श्रुगाल हरिणसम्हाः सम्यग नुकूलं नायासिषुः नागतवन्तः श्रुगालाः प्रदक्षिणं गता दत्यर्थः। यातेश्यां यसरमेतीम्सना अनुस्सिदेरिति अन् उस् भीसं भया नकं यथास्यात्त्रया अरासिषुः शब्दं क्रतवन्तः रस्शब्दे हसादेः सेस दिति विः अन्उस्। चातके हरिणे पुंसि सारङ्गः शवले विश्वि